

מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל כתב, שמותר מן הדין להשליך את עצי הסוכה כשאין בהם כבר צורך, והעצים הללו בוודאי אינם צריכים גניזה כתשמישי קדושה, שהרי כן מבואר במסכת מגילה (כו:): שעצי הסוכה והלולב והשופר, אינם תשמישי קדושה, אלא תשמישי מצוה. ותשמישי מצוה אינם צריכים גניזה.

יציאה כניסה
18:54 18:05

כדורו של מרן

מרן זצוק"ל
תנ"י-תשנ"ג

שור או כשב / תשרי / תשפ"א

סוכות

משולחנו של מר"ן פאר הדור

ושמחת בתגך , -

במצווה מיוחדת נצטוינו בחג הסוכות, הלא היא מצוות השמחה, וכפי שנאמר בתורה,

"ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים". (ויקרא כ"ג מ'). וכן נאמר עוד: "ושמחת בחגך, אתה ובנך ובתך וכו', והיית אך שמח" (דברים ט"ז י"ד ט"ו).

וכתב רבינו הרמב"ם (הלכות לולב פ"ח י"ב-ט"ו) "אף על פי שכל המועדות מצווה לשמוח בהן בחג הסוכות היתה במקדש יום שמחה יתירה שנאמר ושמחתם לפני ה' אלוהיכם שבעת ימים וכו'. והיאך הייתה שמחה זו? החליל מכה, ומנגנים בכינור ובנבל ובמצלתיים, וכל אחד ואחד בכלי שיר שהוא יודע לנגן בו, ומי שיודע לשיר בפה, שר בפה, ורוקדים ומפזזים ומכרכרים כל אחד ואחד כפי שיודע ואומרים דברי שירות ותשבחות. מצוה להרבות בשמחה זו, ולא היו עושים אותה עמי הארץ וכל מי שירצה, אלא גדולי חכמי ישראל וראשי הישיבות והחסידים והזקנים ואנשי מעשה הם שהיו רוקדים ומנגנים ושמחים במקדש בימי חג הסוכות. השמחה שישמח אדם בעשיית מצווה זו עבודה גדולה היא וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להיפרע ממנו, שנאמר, "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה ובטוב לבב". עד כאן לשון הרמב"ם. רואים אנו מדברי הרמב"ם, את חובת השמחה בחג הסוכות שמחה שהקיפה גם את גדולי וחכמי הדור. ומנגד, את עונשו של המונע עצמו משמחה זו. ונשאלת השאלה היאך ניתן לצוות אדם לשמוח? הרי השמחה היא דבר שקשור לרגש הפנימי של האדם, פעמים שטוב לו והוא יכול לשמוח, פעמים שלא טוב לו ואינו יכול לשמוח, שהרי אין הדבר דומה למצוות מעשיות כגון סוכה, תפילין, מזוזה וכדומה, שאינן נתונות לרגש של האדם אלא רק לבצוע מעשי של המצווה? כדי להבין זאת נקדים את דברי הגמרא במכת מכות (דף י' ע"א), אמר רבי יהושע בן לוי, נאמר בתהילים (קכ"ב) "שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה' נלך", והלא בית ה' טרם נבנה בימי דוד! ואם כן על מה שמח דוד? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא, שמעתי בני אדם שהיו אומרים, מתי ימות זקן זה (דוד המלך) ויבוא שלמה בנו ויבנה בית המקדש ונעלה לרגל, ושמחתי. דהיינו, דוד שומע שמצפים למותו, אמנם מתוך כוונה טובה, לעלות לבית המקדש, אך הוא אינו כועס, אלא שמח, כיון שהוא רואה את הצד החיובי שבדבר שרצונם לעלות להר ה', וכוונתם לשם שמים, לכן אין הוא נפגע מכך, אלא אדרבה שמח ועוד מנציח זאת בפרק תהילים לדורות. וכן ראינו בתהילים (פרק ד'), דוד המלך אומר, "נתת שמחה בליבי בעת דגנם ותירושם רבו", והסביר רש"י, אני (דוד המלך), איני מקנא באויבי, אף שאני רואה שדגנם ותירושם רבו, אלא אני אף שמח בזה, כי בטוח אני, אם למכעיסיו (של הקדוש ברוך הוא) כך, לעושי רצונו על אחת כמה וכמה. גם ברגעים בהם דוד המלך שומע שמצפים למותו, או שרואה את אויביו מצליחים ומתעשרים, הוא אינו נכנס לעצבות, אלא נותר שמח, כיון שרואה זאת מזווית חיובית. שהם עושים זאת לשם שמים, או לומד מכך שקל וחומר שגם הוא צפוי לרוב טובה. בדרך כלל, אדם עלול להיות עצוב מחמת קנאה או כעס על מצבו לעומת אחרים, אם זו בעיה רפואית או כלכלית, או מעמד אישי, ואז טוען הוא, "איני יכול לשמוח."! אך אם נלמד מדוד המלך, שגם בהיותו במצב בו הוא אמור להיות עצוב, רואה הוא את מצבו בזווית חיובית ואומר "שמחתי" או "נתת שמחה בליבי", שמחה שבאה מתוך אמונה שזהו רצון ה', ומצב זה הינו אך מצב זמני חולף, ומצפה ומתפלל לזמנים טובים יותר, או מתוך התבוננות בשאר חסדי ה' עליו, הרי שיש לאדם להיות בשמחה תמיד להודות לה' על כל נשימה ונשימה במשך כל השנה, קל וחומר בחג הסוכות שישנה מצווה מפורשת לשמוח, עליו להוציא ממנו כל רגש של עצבות, להתגבר על רגשות שליליים של קנאה או כעס, להתבונן בשאר חסדי ה' עליו, להוציא ממנו את הרגשות המונעים ממנו את השמחה האמתית, ולקיים את מצוות ושמחת בחגיך הלכה למעשה. חג שמח לכל בית ישראל.

זוג סוכות של מוזז

העלון לעילוי נשמת חגי דאר. ת. נ. צ. ב. ה

העלון לעילוי נשמת מור אבי ניסים אלבס בן ברטה ושלמה
שלושה שלם בת ויקטוריה דידי איציק הרוש בן חנניה
שלמה שלם בן שושנה

חזיון לאליהו

עלון תורני שבועי

אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק רבונה מסוגה

להצלחת אשת חיל שלי היקרה הבן והבנות למשפחת אלבס

סוכות | תשרי | תשפ"א

פרשת שור או כשב הפטרה : הנה יום

הרב חיים רבי שליט"א רב המוסדות

החזיון העולמי השבועי

הרב אליהו רבי שליט"א ראש כולל "עטרת חכמים" חולון

שלום וברכה מורי ורבותי!

וכחלק מנקיון השולחן אותו אנו ערכנו יחד לקראת סיומה של שנת תש"פ ותחילתה של השנה המבורכת שהתחלנו- תחל שנה וברכותיה - שנת תשפ"א, אנחנו אמורים ללמוד דבר אחד נוסף.

כל כך הרבה פעמים קיבלנו על עצמנו קבלות טובות, כל כך הרבה פעמים השתכנענו שאנחנו מתחילים בדרך חדשה, והנה, כבר בחודש חודשיים הראשונים, עוד לפני שהגענו לעיצומה של השנה, מצאנו את עצמנו נופלים ומתרסקים. ואז אמרנו: "די! זה לא בשבילי, אין לי כחות, אני לא אותו אחד שתכננתי להיות".

מה עושים בשביל שזה לא יקרה שוב פעם בשנה הקרובה? מי אמר שהשתניתי עד כדי כך, שהשינוי שאותו אני עובר הולך להחזיק מעמד ולא אחזור שוב לכסלה? שימו לב טוב מורי ורבותי! "שבע יפול צדיק וקם" (משלי כד, טז). שבע זה לא מספר, שבע זה אומר המון, הרבה. זה יכול להיות שבעים וזה יכול להיות שבע מאות. אז אני לא מבין, אם שבע פעמים הוא נופל מדוע אתה קורא לו צדיק? הוא רשע. זה שהוא קם זה לא אומר שהוא עדיין נשאר צדיק.

מה התשובה?

הגיע אותו אדם שקיבל על עצמו שהחל מהשבת הקרובה הוא לא מעשן סיגריות. הוא קם בבוקר והיד שלו נשלחת באופן אוטומטי לחפיסת הסיגריות, נטל סיגריה הצית והדליק ביום שבת קודש, תוך כדי שהוא אומר: "אוי ואבוי! אוי לי מיום הדין!", משליך את הסיגריה ומחליט לשמור את השבת בצורה מושלמת.

זה יכול לקרות גם שבע, שבעים ואפילו שבע מאות פעם.

אומר לו הקדוש ברוך הוא: "אם לא נשברת אלא כל הזמן התייחסת לסוף הדרך ואמרת 'התחלתי דרך חדשה', אז התחלת דרך של צדיק. אם התחלת דרך של צדיק, למרות הנפילות שלך, אני קורא לך צדיק!".

אבל לעומת זאת, אם חס ושלום וחס וחלילה בנפילה הראשונה אמרת: "די, זהו כבר, לא הולך, אני אישית לא ילך לי לעולם ואני אשאר מאחור כל ימי חיי", באותו רגע אומר לך הקדוש ברוך הוא: "בחרת בדרך הרשע, לך כבר לא אקרא צדיק לעולם".

מקבלים קבלה, מאמינים בדרך ויודעים, שאם היעד נכון, כל הדרך, למרות שהיא רצופה מכשולים, היא דרך של צדיקים, ומקבלים כחות לצלוח שנה שלימה עם קבלה חזקה, טובה ואיכותית. ברוכים תהי!

לשון הרע

לא מדבר אליי

החפץ חיים רבי ישראל מאיר הכהן צוק"ל

הלכות לשון הרע, כלל ט', סעיף ג'

יש לו לאדם להיזהר מלשבח את חברו בשבח הבא לידי הפסד כמו אורח שייצא

לרחוב ויספר לכולם איך בעל הבית גמל עמו טובה ואירח אותו. שעל ידי זה יתלקטו לבעל הבית אנשים רעים וינצלו אותו ויכלו את ממונו. ועל ענין כזה נאמר (משלי כ"ז י"ד) "מברך רעהו בקול גדול בבוקר השכם - קללה תחשב לו". ומזה יש ללמוד שהוא הדין אם אחד השיג הלואה מאת חברו, ומפרסם לכולם את גודל טובתו. כי על ידי זה יתקבצו אליו אנשים רעים, ולא יצליח להתחמק מהם. וחייב האדם לשמור פיו ולשונו שלא ייחשד בדבריו וייראה כמספר לשון הרע. ואם הביא את עצמו לידי חשד, נחשב אבק לשון הרע.

הלכות לשון הרע, כלל ט', סעיף ד'

אסור לדור בשכונת בעלי לשון הרע. וכל שכן לשבת איתם ולשמוע את דבריהם. ואפילו אם אין בדעתו לקבל את הדבר, כיון שמטה אוזנו לשמוע אסור לשבת איתם. ואם הוא יודע באחד מתלמידיו שהוא בעל לשון הרע, עליו להרחיקו ממנו. ואם באיזה אונס נתפס בחבורה של בעלי לשון הרע, ושומע שהם מדברים לשון הרע. אם תוכחתו תועיל שיפסיקו - וודאי מחויב להוכיחם מדין תורה. ואפילו אם משער שתוכחתו לא תועיל, אך גם לא יקלקל על ידי זה, מחויב להוכיחם. לכן אסור לשבת עם בעלי לשון הרע, כי אף בשתיקתו נענש כששומע דבריהם ולא מוכיח.

להצטרפות לחזיון היומי, שלחו הודעת וואטסאפ למס' 052-7680007

0506255911-elial@eca.gov.il קבלת העלון - לתגובות, עריכה, עיצוב, ליוכי הרבים - לתגובות, קבלת העלון

העלון לרפואת חולי ישראל ובכללן לרפואת שלום בן לאה

רוצים לקבל העלון שלחו בקשה 050-6255911

הדפסת, הפצת, זכית בזיכוי הרבים

העלון לעילוי נשמתם של מור אבי היקר ניסים אלבס בן ברטה ושלמה וחמי משה חכמון בן רינה

